

РАСУЛ РЗА

СПИТАЙ

Як страждає вогонь –
Спитай золу.
Про смуток очей –
Тільки віям знати.
Як прагнуть руки
Творити щодня –
Людину треба спитати.
Про те, чому пісня сумна,
Обірвана знає струна.
Ноги лишають
На камені слід, –
Як день страждав той,
Спитайся року.
На світі стрічав я
Багато бід,
Не бачив більшої біди,
Ніж горе народу.
Про лихо пітьми
Хай скаже сліпий.
Про це вже писати не стану.
Я очі заплюшив,
Розплюшив їх –
Скількох побратимів не стало!..
Як страждає
Пересохле русло ріки –
Струмка запитай у спеку.
Дороги довгі,
Стежини вузькі,
Спочинок далеко.
Як страждає нога,
Кам'яністий далаючи шлях,
Того запитай,
Хто вершини крутої досяг.
Я в путі,
Іще не досяг я мети.
Що там –
Спека,
Негода?
Чи житиме вірш мій?
Не знаю.
Спитай у моого народу.

SORUŞ

Od nə çəkdi,
küldən soruş!
Baş nə çəkdi,
dildən soruş!
İşə susuz barmaqların
kədərini insan bilir.
Nəğmələrin həsrətini
bir qırılmış teldən soruş!
Ömrün çətin yollarında
daşa ləpir salsa ayaq,
gün nə çəkdi,
ildən soruş!
Zülmətliyin möhnətini
kor söyləsin!
Bəm xalların fəryadını
zildən soruş!
Mən kölgəsiz bağ görmədim,
El dərdi tək dağ görmədim.
Gözlərimi yumub açdım,
Neçə dostu sağ görmədim.
Nələr çəkdi çaylaq daşı,
seldən soruş!
Yollar uzun, mənzil uzaq.
Sərt daşlara dözmür ayaq.
Dözsün gərək.
Dözsün gərək.
Kim zirvəyə qalxar, deyin,
yollar boyu hər pilləni,
birgünleri, yüzilləri
qəlbimizlə,
beynimizlə,
ömrümüzlə
doldurmasaq.
Mən yolçuyam,
Mən yoldayam.
Od nə çəkdi,
küldən soruş!
Hansi şerim,
hansi sözüm
yaşayacaq məndən sonra?
Mən bilmirəm,
eldən soruş!

Перевод Данило Бакуменко

СПРОСИ

Как страдает огонь
– спроси золу.
Как тоскует глаз
– это знает веко.
Как жаждут руки
трудиться, творить
– спроси человека.
Отчего песни грустны,
спроси
у оборванной струны.
Если нога
оставит на камне след,
как страдал тот день,
спроси у года.
Много горя видал я
на земле,
не видел горя больше,
чем горе народа.
Пусть о тяжести тьмы
говорит слепой.
Я о ней говорить не стану.
Я закрыл глаза,
открыл глаза, –
скольких друзей
не стало.
Как страдает
сухое русло реки –
спроси у потока.
Дороги длинны,
тропинки узки,
стоянка далеко.
Как страдает нога,
каменистой шагая тропой,
спроси у того,
кто дошел
до вершины крутой.
Я в пути.
Я цели еще не достиг.
Что там,
непогода?
Будет ли жить
на земле
мой стих?
Не знаю.
Спроси у народа.

Перевод: М. Павловой

КРАПЛІ

Крапля по краплі – дош.
Крапля по краплі – слъзи.
Крапля по краплі – сяйвом зірок
Сходять на травах роси.
Крапля по краплі – хліб
Повнить засіки зерном.
Крапля по краплі – турботи клубок.
Крапля по краплі – озера.
Крапля води у спеку –
Щедрість над всі щедроти.
Трути ж гадючої крапля одна
Може людину збороти.
Іскра – це крапля теж,
В ліс залетить – пожежа.
Крапля по краплі – розквіт життя,
Світу людського безмежжя.
Ti, в кого душі, мов крапля, малі
Серце вражают краплинами слів.

DAMCILAR

Jagiş damcı-damcı yağır.
Göz jaşları yanağdan
damcı-damcı axır.
Şeh damcı-damcı qonur yarpağa.
Tər damcı-damcı düşür torpağa.
Damçı-damçı olur
birinin ruzisi
birinin qayğısı.
Leyət verir qıymar göndə
bir damçı sərin su.
Yüz illik ömrə son goyur
Bir damçı ilan ağısı.
Bir damçı oddur
Meşəyə yanığın salan – cırtdağ.
Damçı-damçı göyərir bugağ.
Damcılar, a damcılar!
Bir damci sözlə də sindirir gəlbi,
yrəyi damcılar, insafı damcılar.

Перевод Данило Бакуменко

КАПЛИ

Капля за каплей – дождь
Капля за каплей – слезы.
Капля за каплей
нисходит роса на зелень лугов и рощ.
Капля за каплей – рожь
собирается в закромах.
Капля за каплей – забота растет.
Капля воды ледяной
для сведенного жаждой рта
драгоценней других щедрот
Яда змеиного капли одной
довольно, чтоб жизнь оборвать.
Летучая искра – капля одна
порождает пожар лесной.
Капля за каплей – жизнь без конца
восходит по жилам ветвей.
Те, чьи сердца, словно капля, малы,
каплями слов
разбивают сердца.

Перевод А. Тарковского